

دانشگاه هرمزگان

وزارت آموزش و پرورش

اداره کل آموزش و پرورش استان هرمزگان
معاونت آموزش و پرورش شهرستان میناب

1 National Conference on Professional Applied in Education Processes

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

CIVILICA

CONFERENCE

PROFESSORS

CONFERENCE

PROFESSORS

CONFERENCE

PROFESSORS

جایگاه و نقش سیاست در کتاب‌های مطالعات اجتماعی متوسطه‌ی اول جمهوری اسلامی ایران

حسن نوروزی^۱، طیبه محمدی^۲

۱- کارشناس ارشد علوم سیاسی، آموزگار رسمی آموزش و پرورش شهرستان دهدز

hassan_norouzi@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، دانشگاه پیام نور واحد آبادان، آبادان، ایران

Mohammadita۷۳@gmail.com

چکیده

از آنجا که آموزش و پرورش در کشور ایران مهم‌ترین نهاد آموزش رسمی عمومی و متولی اصلی فرآیند تعلیم و تربیت در همه‌ی ابعاد تعلیم و تربیت می‌باشد، لذا پژوهش حاضر با هدف تحلیل میزان بهره‌گیری کتاب‌های درسی مطالعات اجتماعی متوسطه اول جمهوری اسلامی ایران از مفهوم سیاست و جایگاه سیاست در این کتاب‌ها صورت پذیرفته است. روش پژوهش حاضر توصیفی و تحلیلی می‌باشد. جامعه‌ی پژوهش، شامل متن کتاب‌های مطالعات اجتماعی متوسطه اول است. در این پژوهش برای جمع‌آوری اطلاعات از تکنیک تحلیل محتوا استفاده شد. آنچه پژوهش حاضر را متمایز می‌کند جنبه‌ی جدید بودن آن می‌باشد. عمده‌ترین یافته‌های پژوهش بیانگر آن است که؛ آموزش و پرورش به عنوان یک رکن اساسی در جامعه نقش بسیار مهمی را در سیاست و آشنایی دانش‌آموزان با این مقوله ایفا می‌کند، بنابراین در مجموع کتاب‌های درسی این دوره به سیاست توجه شده اما میزان توجه به این موضوع در پایه‌های مختلف متفاوت می‌باشد.

واژگان کلیدی: آموزش و پرورش، سیاست، مطالعات اجتماعی، متوسطه اول

مقدمه

آموزش و پرورش از مهم‌ترین نهادهای هر کشور محسوب می‌گردد؛ چرا که امر خطیر جامعه‌پذیر کردن نسل آینده بر عهده این نهاد می‌باشد و توجه به آموزش و پرورش در دید کلان یعنی مورد توجه قرار دادن امنیت ملی آینده کشور (عربی، قشقایی و فرهودی، ۱۳۹۴: ۱).

آموزش را می‌توان عامل اصلی رشد کمی و کیفی نیروی انسانی ماهر و تشکیل سرمایه‌ی انسانی تلقی کرد. آموزش صرف نظر از این که کدام جنبه‌ی توسعه مد نظر است ریشه‌ی تمام توسعه‌هاست و موجب ارتقاء کیفیت و بهبود مهارت انسانی و استعدادهای افراد می‌شود که به نوبه‌ی خود تشکیل سرمایه‌ی انسانی را سبب می‌گردد و روند پیشرفت و توسعه‌ی جامعه را تسریع می‌کند. نیروی انسانی به مدد آموزشی که دریافت می‌کند توسعه را محقق می‌سازد. به طور کلی مه‌ترین عامل توسعه، آموزش است و می‌توان گفت که آموزش موتور توسعه است (حیدری‌زاده و ذبیحی، ۱۳۸۷: ۱۰۷).

از دیدگاه جامعه‌شناسی، آموزش و پرورش یک پدیده‌ی اجتماعی است که در تمام جوامع امروز یافت می‌شود. پیدایی این پدیده حاکی از اهمیت و ضرورت انتقال و حفظ میراث فرهنگی، القای الگوهای فکری و ارزش‌های اجتماعی، توسعه و ترویج دانش‌ها و فنون در هر جامعه‌ای است (علاقبند، ۱۳۷۰: ۲۹).